

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Veronikou Křesťanovou, Dr. ve věci žalobce: J. S. nar. , trvale bytem v , proti žalovanému: **OUR MEDIA a.s.**, IČ 28876890, se sídlem v Praze 3, Vinohradská 1597/174, zast. Mgr. Simonou Pastrnkovou, advokátkou, se sídlem v Praze 1, Na Příkopě 393/11, o ochranu osobnosti

t a k t o :

- I. Žalovaný je p o v i n e n zaplatit žalobci částku ve výši 150.000 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. V rozsahu, aby žalovaný byl p o v i n e n zaplatit žalobci částku ve výši 50.000 Kč. se žaloba z a m í t á .
- III. Žádný z účastníků řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalovaný je p o v i n e n zaplatit České republice – Městskému soudu v Praze soudní poplatek za žalobu ve výši 2.000 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku kolkovými známkami, nebo ve prospěch účtu č. 3703-2928021/0710 u ČNB Praha, konstantní symbol 1148, variabilní symbol 6611014313.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou došlou soudu dne 20. 9. 2013 ve znění opravy na výzvu soudu podáním došlým soudu dne 9. 10. 2013 a po částečném odmítnutí žaloby usnesením zdejšího soudu ze dne 14. 10. 2013, č. j. 66C 143/2013-24, ve znění usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 6. 2013, č.j. 1Co 337/2013-42, po rozšíření žaloby připuštěním usnesením ze dne

26. 8. 2014, č.j. 66C 143/2013-78, a po částečném zastavení řízení usnesením zdejšího soudu ze dne 3. 9. 2014, č.j. 66C 143/2013-143, domáhal po žalovaném zaplacení zadostiučinění v penězích ve výši 200.000 Kč, a to za zásah do svých osobnostních práv dále specifikovaným obsahem diskusních příspěvků čtenářů uveřejněných pod články s názvem „[REDAKCE]“ ze dne 26. 11. 2011 (dále jen „Článek 1“), „[REDAKCE]“ ze dne 10. 3. 2011 (dále jen „Článek 2“) a „[REDAKCE]“ ze dne 9. 2. 2012 (dále jen „Článek 3“) zpřístupňovaných na zpravodajském webu s označením Parlamentní listy.cz provozovaném žalovaným pod doménou parlamentnilisty.cz.

Žalobce se domáhal i odstranění konkrétně vymezených diskusních vláken pod Články 1 a 2, v tomto směru byla přípuštěna změna (rozšíření žaloby) usnesením zdejšího soudu ze dne 3. 9. 2014, č.j. 66C 143/2013-143, po odstranění diskusních vláken žalovaným dne 9. 9. 2014 vzal v tomto rozsahu žalobce žalobu zpět a soud řízení v tomto rozsahu zastavil usnesením ze dne 2. 12. 2014, č.j. 66C 143/2013-444. Odstranění diskusních příspěvků a omluvu požadoval žalobce již v žalobě, avšak neurčitě, v rozsahu obou neurčitých žalobních návrhů tak byla žaloba odmítnuta postupem podle ustanovení § 43 odst. 2 o. s. ř. usnesením zdejšího soudu ze dne 14. 10. 2013, č.j. 66C 143/2013-24, ve znění usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 6. 2013, č.j. 1Co 337/2013-42. Pokud jde o výši požadovaného peněžitého zadostiučinění, žalobce původně požadoval částku ve výši 5.000.000 Kč s přísl. (1.000.000 Kč podle žaloby a 4.000.000 Kč podle rozšíření podáním ze dne 9. 10. 2013 – č.l. 18, přípuštěno usnesením ze dne 26. 8. 2014, č.j. 66C 143/2013-78), avšak po rozhodnutí o žádosti o osvobození od soudních poplatků usnesením ze dne 27. 8. 2014, č.j. 66C 143/2013-126, vzal žalobce žalobu v rozsahu, na který se osvobození nevztahovalo, tj. co do částky 4.800.000 Kč, zpět, současně vzal žalobu zpět v rozsahu celého příslušenství, tj. i ve vztahu k dále žalované částce 200.000 Kč, tuto pak požadoval již bez úroku z prodlení.

Ve vztahu k diskusi k Článku 1 žalobce žalobou napadal tyto konkrétní diskusní příspěvky:

„[REDAKCE], 26.10.2011 19:37:06. jý bich ti rázyzty do halavi bodnul a červy jym mozegi vežerou z halavi!!!“

Odpověď na tento příspěvek uživatele E [REDAKCE]:

„[REDAKCE], 26.10.10.2011 19:48:38. Odhalil jsem tě. Cikán ani Rom nemůžou být absolventi gymnázia.“

Příspěvek účastníka, užívajícího nick J [REDAKCE] S [REDAKCE]:

„[REDAKCE] 1.11.2011 10:56:28. jmenuji se J [REDAKCE] S [REDAKCE] a mám nízké IQ žiju v Praze.“

Ve vztahu k diskusi k Článku 2 žalobce žalobou napadal tyto konkrétní diskusní příspěvky:

[REDAKCE] 10.3.2011 23:27:11. Ten S [REDAKCE] je naprostej blb. Nevím proč se takovým volem někdo zabývá.

práv je umocněna tím, že jde o zásahy prostřednictvím internetu, kdy veřejnost se s napadanými diskusními příspěvky seznamuje nejen přímo návštěvou stránek žalovaného, ale i přes vyhledávač, kdy po zadání jména a příjmení žalobce se příspěvky vyhledají, to má významně negativní dopad při hledání práce. Vzhledem k tomu, že obsah napadaných příspěvků je zjevně protiprávní a neústavní, bylo povinností žalovaného zabránit zpřístupňování takových příspěvků, navíc žalobce žalovaného na závadnost obsahu příspěvků opakovaně upozorňoval a ten příspěvky zpřístupňoval až do 9. 9. 2014, přestože byl na jejich závadnost upozorněn již po zveřejnění. Vzhledem k povaze příspěvků, době, po kterou byly žalovaným pod Články zpřístupňovány, a širokému okruhu veřejnosti, který se mohl s příspěvky seznámit, a tedy intenzitě působení, byla důstojnost žalobce a jeho vážnost ve společnosti snížena ve značné míře a náleží mu vůči žalovanému nárok na zadostiučinění v penězích.

V téže věci podal žalobce žalobu již dříve, a to dne 6. 2. 2012 (rozšířeno podáním došlým soudu dne 29. 2. 2012). Starší věc byla vedena pod sp. zn. 32C 14/2012 a byla pravomocně zastavena pro nezaplacení soudního poplatku usnesením ze dne 2. 9. 2013, č.j. 32C 14/2012-169, usnesení nabylo právní moci dne 18. 9. 2013, tedy dva dny před podáním žaloby ve věci 66C 143/2013.

Žalovaný, kterému byla žaloba a související listiny doručena v důsledku řešení předběžných procesních otázek až dne 11. 9. 2014, se k žalobě vyjádřil podáním došlým soudu dne 3. 10. 2014 (č.l. 152-163). Žalovaný namítal, že v době doručení žaloby již diskusní příspěvky pod Články 1 a 2 nezpřístupňuje, že je odstranil bezprostředně poté, co byl žalobce žalovaným ztotožněn jako ten, kdo je zveřejněným obsahem dotčen a bylo postaveno najisto, že o odstranění příspěvku skutečně žádá osoba jménem J. S. žalovaný zdůrazňoval, že v minulosti byl žádán o odstranění příspěvků výhradně z freemailu [redacted]15@gmail.com, což samo o sobě neosvědčuje totožnost žadatele a vzniká zde pochybnost o identifikaci žadatele, žádost se tak v zásadě jeví jako anonymní. Freemail si může založit kdokoli, aniž by bylo ověřováno, zda má nějaký vztah k jménu, které se v e-mailové adrese používá. Z e-mailů odesílaných z freemailu nelze ani zjistit IP adresu odesílatele, nelze po žalovaném požadovat, aby po ověření totožnosti žadatele pátral. K plné identifikaci žalobce žalovaným došlo až doručením žaloby, v tu dobu se napadané diskusní příspěvky již na webu nenacházely. Žalovaný pak poukázal na úpravu limitované odpovědnosti provozovatelů služeb informační společnosti podle zákona č. 480/2004 Sb., a to konkrétně na ustanovení § 5 a § 6. Žalovaný na svou obranu namítal, že příspěvky odstranil ještě dříve, než mu zákonná povinnost odstranit příspěvky vznikla, tedy ještě předtím, než byl řádně upozorněn na protiprávní jednání příspěvkatelů. Žalovaný poukázal na to, které z napadaných příspěvků považuje žalobce za protiprávní, proto postupoval jako obvykle a odstranil diskuse celé. Pokud by předchozí anonymní výzvy k odstranění příspěvků snad měly zakládat odpovědnost žalovaného za jejich obsah, pak žalovaný na svou obranu namítal, že je třeba rozlišovat mezi neslušným a protiprávním, navíc vznesl pochybnost o existenci dobré pověsti na straně žalobce. Zdůraznil, že žalobce se aktivně stává předmětem zájmu veřejnosti, že provokuje, sám se zapojuje do diskusí, vyhledává a vytváří kontroverzní situace, až bezelstně odhaluje dobrovolně skutečnosti ze svého života. Na negativní vyjádření reaguje obratem žalobou, svou špatnou a kontroverzní pověst si vytváří vlastními skutky, musí tak počítat s kritikou svého jednání, včetně toho, že jeho jednání může být hodnoceno jako trapné až odporné. Dále pak žalovaný poukázal na racionální základ diskusních příspěvků. Ve vztahu k diskusím u Článku 1 poukázal na to, že žalobce je skutečně absolventem tzv. Š. gymnázia (nyní Romská sociální škola s.r.o.) a v souvislosti s tím vedl i spor se státem, kdy pak byl zveřejněn i výsledek měření IQ žalobce v dětství (celkové 45, verbální

58, názorové 48). Žalovaný připouštěl, že názory vyslovené v diskusi pod Článkem 1 jsou drsné, hloupé či neslušné, v přímém osobním styku by asi vyřčeny nebyly, ale současně pokládal řečnickou otázku, zda je lze hodnotit jako protiprávní, a to s odpovědí, že nikoli. Ve vztahu k diskusi k Článku 2 žalovaný též namítal, že sám žalobce zavdal příčinu ke kritice svého jednání. Pokud jde o použité výrazy, sám žalobce používá velmi expresivní slova, a to právě i na adresu M. K. Žalovaný připomněl, že žalobce se sám chlubí tím, že pohladil prezidenta USA B. O., což ale může být jednání, které část veřejnosti vnímá jako neslušné a nebezpečné, v etiketě nepřijatelné. Žalobce musí snášet ke svému chování i nelichotivou kritiku. Žalovaný zdůraznil, že adekvátně k chování žalobce se i diskusní příspěvky z obecného pohledu neslušné či zesměšňující, musí považovat za projev přiměřené kritiky. Podle žalovaného navíc obecně anonymní diskusní příspěvky nejsou schopny vyvolat závažné následky, soudný člověk diskuse nečte, nebo si z nich nečiní žádné závěry, nejde o plnohodnotný zdroj informací. Obecně pak žalovaný polemizoval s tím, že by neadresné útoky na Romy byly vůbec způsobilé zasáhnout do osobnostních práv žalobce, jen protože je Romem, že se hlásí k romskému etniku. Vzhledem ke všem okolnostem tak žalovaný, i pokud by měl za obsah diskusních příspěvků odpovídat, pak neshledával ve smyslu ustanovení § 13 odst. 2 obč. zák. arg. a contrario důvody pro vyhovění žalobě, pokud jí bylo požadováno zadostiučinění v penězích.

Žalobce reagoval na vyjádření žalovaného podáním došlým soudu dne 15. 10. 2014 (č.l. 190-194, *ditto* 195-203), které doplnil podáním došlým soudu dne 21. 10. 2014 (č.l. 432-437). S argumentací žalovaného nesouhlasil, zdůraznil, že žalovaný diskusní příspěvky odstranil až 9. 9. 2014 a že předtím, v období od roku 2011, ignoroval jeho četné žádosti o odstranění rasistických, xenofobních a vulgárních diskusních příspěvků, hrubě dehonestujících žalobce, kategoricky nesouhlasil s názorem, že žádost zasláná z freemailu (přesně 15@gmail.com) je nedostatečná, zdůraznil, že žalovaný i na jeho e-mailové zprávy odpovídal. Obranu žalovaného shledal všestranně nedůvodnou a opakovaně zdůraznil, že protiprávnost napadaných diskusních příspěvků je na první pohled zřejmá a žalovaný za ně odpovídá. Připomněl, že míru zásahu významně zvyšuje to, že k obsahu diskusních příspěvků se lze dostat nejen přímým čtením webu žalovaného, ale i přes vyhledávač. Žalobce též poukázal na Všeobecné podmínky používání serveru Parlamentnilisty.cz, na tam v článku 17 upravený Diskusní publikační status, jehož cílem má být snaha o kvalitní a smysluplné diskuse, kdy seriózní uživatel může přispívat bez omezení a čekání na schválení, tedy v rámci výjimky z moderované diskuse. Poukázal i na pasáž, kde žalovaný upravuje, že již při podezření na závadnost obsahu, pod což spadá i zásah do ochrany osobnosti, je žalovaný oprávněn takový obsah odstranit či zpřístupnit. Současně žalobce poukázal i na Etický kodex vkládání příspěvků, kterým žalovaný vyzývá příspěvatele k dodržování právních předpisů, neurážení a k tomu, ať obvinění jsou podpořena důkazy, k netapetování (neopakování příspěvků), k svobodné, ale slušné diskusi. Zdůraznil, že účast v diskusi umožňuje žalovaný přihlášením (registrací), pro kterou požaduje pouze datum narození, pohlaví a město bydliště, přičemž tyto údaje mají sloužit pro vykreslení Mapy GeoPopularity politiků a jsou zcela anonymní. Zdůraznil pak, že zpřístupňování xenofobních a rasistických diskusních příspěvků na webu žalovaného je běžné a žalovaný takové příspěvky neodstraňuje. Současně poukázal na to, že obsah Parlamentních listů je kritizován jako platforma krajní pravice a extremismu, jako zdroj lží a dezinformací, jako platforma útoků na Romy.

Ve věci se konala dvě **jednání**, a to první dne 2. 12. 2014 (protokol č.l. 439-441) s pokračováním dne 16. 12. 2014 (protokol č.l. 478-479), druhé dne 12. 1. 2015 (protokol č.l. 503-507).

V řízení byly provedeny tyto důkazy: koncept žaloby připravený JUDr. V [redacted] pro řízení sp. zn. 32C 14/2012, Články 1 až 3 včetně diskuse, článek [redacted]...ze dne 28. 5. 2012 včetně diskuse (přílohová obálka na čl. 18), Všeobecné podmínky používání služby ParlamentníListy.cz (čl. 112 – 122), nahlédnutím na www.parlamentnilisty.cz, formulář pro registraci účtu občana (čl. 123), úplný výpis z OR pro Romskou střední školu sociální, s. r. o. (čl. 180 až 184), článek [redacted]...z romea.cz ze dne 13. 1. 2014 (čl. 165 – 168), článek [redacted]... ze dne 5. 3. 2010 (čl. 169-171), článek [redacted]... ze dne 12. 3. 2011 (čl. 172 – 174), Článek 2 (čl. 175 – 179), e-mailová korespondence žalobce s žalovaným ze dne 1. 11. 2011 (čl. 206), 31. 10. 2011 (čl. 207), 27. 10. 2011 (čl. 208 – 209), 8. 10. 2013 (čl. 210, dtto 213), 21. 2. 2012 (čl. 211), 1. 11. 2011 (čl. 212), 31. 10. 2011 (čl. 214-215), 25. 11. 2011 (čl. 216-218), 31. 10. 2011 (vše souhrnně na čl. 206-222); diskuse k 9. 9. 2014 k Článku 1 a 2, k článku [redacted] [redacted] ..., k článku [redacted] ... (č. 1. 223-306); korespondence žalobce a zástupkyně žalovaného z 30. a 31. 8. 2014 vč. přílohy (čl. 307-316, dtto 352-364, dtto 379-380, 383-384), ze dne 26. 8. 2014 vč. přílohy (čl. 317-319), ze dne 29. 8. 2014 (čl. 320-321, dtto 377-378, 381-382), ze dne 31. 8. 2014 (čl. 322-323, dtto 350-351), ze dne 26. 8. 2014 (čl. 324-325), ze dne 31. 8. 2014 (čl. 326 až 329), ze dne 30.8.2014 (čl. 330-331), ze dne 8. 9. 2014 (čl. 332, dtto 335), ze dne 18. a 19. 9. 2014 (čl. 333-334, dtto 348-349), ze dne 9. 9. 2014 (čl. 336-340, dtto 385), ze dne 10. 10. 2014 (čl. 341-342), ze dne 16. 9. 2014 vč. přílohy (čl. 343, 345, 346, 347), ze dne 11. 11. 2014 (čl. 344), ze dne 31. 8. 2014 vč. přílohy (čl. 365-376), ze dne 15. 10. 2014 (čl. 386); diskuse k 15. 10. 2014 k článku [redacted] [redacted] ...; [redacted] ... (č. 1. 387-405, 406-415), článek [redacted] (č. 1. 416); usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 5. 7. 2014, sp. zn. 7Tdo 532/2014 (č. 1. 417-418); kontakty parlamentnilisty.cz (č. 1. 419-420); rozhodnutí z věci sp. zn. 37C 89/2008 (č. j. 37C 89/2008-52, 1Co 314/2009-128, 30Cdo 4277/2010-180) a print screen přehledu z IS soudu (přílohová obálka k č. 1. 443); postup při registraci účtu občana na parlamentnilisty.cz (č. 1. 451-452); Etický kodex vkládání příspěvků (č. 1. 459-461, přílohová obálka č. 1. 470); diskuse po zásahu žalovaného u článku [redacted] ... ze dne 23. 12. 2013 (č. 1. 462-463); diskuse po zásahu žalovaného (č. 1. 464-465, přílohová obálka č. 1. 467); e-mailová korespondence žalobce s panem H [redacted] (přílohová obálka č. 1. 470); článek z ROMEA.cz [redacted] [redacted] od serveru Parlamentní listy ze dne 12. 4. 2012 (přílohová obálka č. 1. 470); článek z ROMEA.cz: [redacted] ... ze dne 19. 1. 2012 (přílohová obálka č. 1. 470); článek z ROMEA.cz [redacted] ... ze dne 14. 3. 2012 (přílohová obálka č. 1. 470); článek z novinky.cz [redacted] [redacted] ze dne 22. 2. 2012 (přílohová obálka č. 1. 470); článek z idnes.cz [redacted] [redacted] ze dne 10. 2. 2012 (přílohová obálka č. 1. 470); článek z ceskatelevize.cz [redacted] [redacted] ze dne 9. 5. 2012 (přílohová obálka č. 1. 470); diskuse k článku na parlamentnilisty.cz [redacted] ... ze dne 1. 2. 2012 (přílohová obálka č. 1. 470); diskuse k článku na parlamentnilisty.cz [redacted] [redacted] ... ze dne 3. 1. 2012 (přílohová obálka č. 1. 470); diskusní příspěvky k článku [redacted] ... (č. 1. 471 až 473); diskusní příspěvky k článku [redacted] (č. 1. 474 až 477); e-mailová komunikace žalobce a žalovaného ze dne 10. 2. 2012 (čl. 493-495); e-mailová korespondence žalobce žalovanému ze dne 1. 2. 2012 (čl. 496-498); obsah spisu sp. zn. 32C 14/2012 – čl. 1-7, čl. 14-21, čl. 22-29, čl. 32-35, čl. 65-72 a výslech spolupracovnice žalovaného K [redacted] S [redacted] při jednání dne 12. 1. 2015 (čl. 504 – 506). Návrh žalobce na provedení důkazů výtiskem Článků 1 až 3 s diskusemi (čl. 81 až 111) k tvrzení o setrvání zpřístupnění i ke dni 26. 8. 2014 soud zamítl pro nadbytečnost, neboť mezi účastníky bylo toto tvrzení nesporné, jakož i tvrzení o odstranění až

dne 9. 9. 2014, ze stejného důvodu byl zamítnut návrh k tomuto tvrzení k nahlédnutí na aktuální stav stránek při jednání.

Mezi účastníky bylo nesporné, že žalovaný je provozovatelem webu Parlamentní listy pod doménou parlamentnilisty.cz, že uveřejnil shora Články 1 až 3 a až do 9. 9. 2014 byla na webu přístupná žalobcem napadaná diskuse. Mezi účastníky bylo i nesporným, že žalobce v téže věci podal žalobu dne 6. 2. 2012, která byla vedena pod sp. zn. 32C 14/2012, řízení o ní bylo zastaveno, žalované straně tato první žaloba ani nebyla doručena, když k zastavení došlo pro nezaplacení soudního poplatku. Nesporným bylo i to, že žalobce je absolventem Střední odborné školy managementu a práva a že na ní i úspěšně absolvoval maturitní zkoušku. V době, kdy byl studentem uvedené školy (2000-2005), nesla původní název Romská střední škola sociální. I propojení žalobce a uvedené školy identifikovalo žalobce pro veřejnost v rámci diskusních příspěvků. Mezi účastníky bylo nesporné i to, že přestože Všeobecné podmínky upravovaly jednoduchou „klikací“ možnost upozornění na webu parlamentnilisty.cz na závadný obsah diskusního příspěvku, pak tato tam již v roce 2011 pro čtenáře nebyla.

V souladu s ustanovením § 132 o. s. ř. soud důkazy hodnotil podle své úvahy, každý důkaz jednotlivě a všechny v jejich vzájemné souvislosti, přitom pečlivě přihlížel ke všemu, co vyšlo za řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Pokud dále v popisu zjištěného skutkového stavu soud některé provedené důkazy nezmiňuje (přičemž zmínky zpravidla činí v závorce kurzívou k zjištěné skutečnosti), popř. zmiňuje je jen okrajově, je to dáno tím, že pro rozhodný skutkový stav je nepovažuje za podstatné či více podstatné.

Na základě provedeného dokazování, skutečností mezi účastníky nesporných, popř. skutečností všeobecně známých či soudu známých z úřední činnosti zjistil soud dále popsany skutkový stav rozhodný pro posouzení sporu:

Žalobce je osobou veřejného zájmu, upoutal na sebe pozornost veřejnosti v dubnu 2009, kdy pohladil prezidenta USA B. O. u příležitosti jeho návštěvy v Praze, dále je pak veřejnosti znám v souvislosti se soudními spory s médii či i s osobami veřejného života vě. politiků, včetně sporu o kterém referuje Článek 2, tedy s tehdejším ministrem M. K. jakož i se státem, a to pro diskriminaci a zásahy do osobnostních práv. Jedním z mediálně známých sporů je i spor se státem pro diskriminaci v souvislosti s nuceným zařazením do zvláštní školy, kdy žalobce tvrdí, že v důsledku uvedeného byl připraven o možnost dále se vzdělávat a uplatnit se, ve sporu jak před soudem prvního stupně, tak před soudem odvolacím nebyl úspěšný, stejně tak v rámci dovolání, uplatnil i ústavní stížnost, o které doposud nebylo rozhodnuto, sám se v této souvislosti vyjadřoval i veřejně. Je znám nestandardním vystupováním, snahou upoutat na sebe pozornost, jakož i upozorňováním na problémy diskriminace a křivd, vystupuje i jako romský aktivista, způsob vystupování není vždy shledáván věci prospěšný. Vytrvale, někdy z pohledu třetích osob až urputně usiluje o ochranu svých osobnostních práv proti mediálním útokům a urážkám jeho samotného či obecně Romů, s notnou dávkou orientace v právním prostředí tak četně činí i soudní cestou. Někdy je úspěšný, ne vždy a často ne v celém rozsahu. Je neostýchavý, prosazuje se bez pomoci jiných, jde si důsledně za tím, co je v pozornosti jeho vlastního zájmu. Na adresu osob, které kritizuje, sám volí i ostré výrazy. V diskusích bývá diskutujícími kritizováno, že nepracuje, že těží ze sociálních výhod, objevují se narážky na jeho inteligenci projednávanou v souvislosti se sporem se státem pro neoprávněné zařazení do zvláštní školy, v souvislosti s jeho osobou se objevuje i kritika tzv. pozitivní diskriminace, na jeho adresu se objevují i hrubě hanlivé rasistické narážky s ohledem na to, že je Rom (Článek 2 – č.l. 175-179, článek ... č.l. 172-175, článek ...)

██████████ (č.l. 169-171), ██████████
██████████ (č.l. 165-168, rozhodnutí ve věci 37C 89/2008, soudu známo z úřední činnosti))

Žalovaný je mediální společností vzniklou dne 8. 4. 2009, která provozuje web Parlamentní Listy.cz pod doménou parlamentnilisty.cz (mezi účastníky nesporné, Všeobecné podmínky – č.l. 112-122, kontakty - č. l. 419-420, výpis z OR v 32C 14/2012). Předmětný web Parlamentní Listy.cz je mediálně kriticky hodnocen jako platforma krajní pravice, který přináší i antisemitský, protiromský a jinak nesnášenlivý obsah. Parlamentní Listy.cz prosluly i mystifikací o okradení romské strany jejich pokladníkem, za nepravdivou zprávu se později omluvily [článek: ██████████ ze dne 12. 4. 2012 (přílohová obálka č. l. 470); článek z ROMEA.cz: ██████████ ... ze dne 19. 1. 2012 (přílohová obálka č. l. 470); článek z ROMEA.cz ██████████ ... ze dne 14. 3. 2012 (přílohová obálka č. l. 470); článek z novinky.cz ██████████ ze dne 22. 2. 2012 (přílohová obálka č. l. 470); článek z idnes.cz ██████████, ██████████ ze dne 10. 2. 2012 (přílohová obálka č. l. 470); článek z ceskatelevize.cz ██████████ ze dne 9. 5. 2012 (přílohová obálka č. l. 470)]. Pod články, které se týkají Romů, otvírá (nezavírá) žalovaný prostor pro diskuse, pod články čteně bývají zpřístupňovány hrubě vulgární nesnášenlivé protiromské a xenofobní diskusní příspěvky, paušálně odsuzující Romy, napadají finanční zátěž, kterou mají přinášet státnímu rozpočtu, zneužívání sociálních dávek, nehygienický způsob života, kriminální aktivity, masově používají nekorektní výraz cikáni, cigoši [diskuse k Článcům 1 až 3, diskuse k článku na parlamentnilisty.cz ██████████ ... ze dne 1. 2. 2012 (přílohová obálka č. l. 470); diskuse k článku na parlamentnilisty.cz ██████████ ... ze dne 3. 1. 2012 (přílohová obálka č. l. 470); diskusní příspěvky k článku ██████████ ... (č. l. 471 až 473); diskusní příspěvky k článku ██████████ (č. l. 474 až 477), výsledch K ██████████ S ██████████]. Sám žalovaný prezentuje, že cílem webu ParlamentníListy.cz je etablovat se jako kvalitní a seriózní zpravodajský portál zaměřený pouze na politickou scénu, zejména domácí, s kvalitními a původními příspěvky. Ambicemi služby ParlamentníListy.cz však není pouze komentování událostí z politické scény, ale zároveň snaha zapojit do komunikace volené zastupitele a občany – voliče. Těm všem žalovaný podle svých slov nabízí unikátní prostor a podmínky pro snadné vyjádření a šíření svých postojů a názorů jak v rámci vlastní služby, tak ve spolupráci s třetími osobami – provozovateli zpravodajských portálů a sociálních sítí (Všeobecné podmínky č.l. 112-122). V současné době je návštěvnost stránek ParlamentníListy.cz rekordní, 300 tisíc uživatelů denně, předstihuje i servery deníků, došlo k radikálnímu nárůstu, v roce 2012 to bylo cca 100 tisíc denně (výslech K ██████████ S ██████████).

Žalovaný uveřejnil Články 1 až 3 a napadanou diskusi k nim (mezi účastníky nesporné). K odstranění došlo až 9. 9. 2014 (mezi účastníky nesporné). Napadané diskusní příspěvky k Článcům - kdy pouze Článek 2 se týká přímo žalobce - , které jsou citovány výše a byly připojeny buď těsně po uveřejnění příslušného Článku či jen v několika dnech po uveřejnění (diskuse k Článcům 1 až 3, údaje viz výše u popisu, u Článku 3 jde o příspěvek z 9. 2. 2012 – č.l. 23, č.l. 14-29 spisu sp. zn. 32C 14/2012), sice mají určité jádro v událostech ze života žalobce, které žalobce učinil veřejnými, či kterými na sebe veřejně připoutal zájem veřejnosti, tedy mají určitou souvislost s jeho procesem vzdělávání, soudičstvím, snahou o azyl či s pohlazením prezidenta O ██████████, avšak činí tak krajně nevybíravým vulgárním až agresivním a posměšným a potupným způsobem, a to včetně příspěvků z nicku se zneužitím jména žalobce, nelze přehlédnout, že diskusní příspěvky vyzývají i k útoku na zdraví a dokonce i k fyzické likvidaci žalobce a útočí na žalobce kvůli romské národnosti. Pod

ustanoven zástupce a že se žalobou bude domáhat za rasistické diskuse zadostiučinění ve výši 2.000.000 Kč, poukázal na to, že již od 10. 3. 2011 pod Článkem 2 takové diskuse uveřejňuje, přestože žalobce žalovaného na protiprávní obsah již upozorňoval. Jednání žalovaného označuje jako podněcování k nenávisti a výši požadovaného zadostiučinění odůvodňuje i preventivní funkcí. K e-mailu bylo přiloženo Sdělení, kterým poukazuje na závadnost diskusních příspěvků na webu žalovaného a upozorňuje na povinnosti vyplývající z ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb., nesouhlasí s tím, že by žalovaný nebyl v důsledku ustanovení § 6 citovaného zákona za obsah příspěvků neodpovědný. Dne 1. 2. 2012 žalobce žalovaného na e-mail ředitele a předsedy představenstva informoval, že je připravena jeho žaloba o ochranu osobnosti proti žalovanému, kterou bude za protiprávní diskusní příspěvky požadovat 1.000.000 Kč s tím, že žaloba bude podána následující den, současně upozornil na to, že napadané diskusní příspěvky jsou žalovaným stále zpřístupňovány (č.l. 496-498), žalobce zjevně mínil žalobu pak zdejším soudem vedenou od 6. 2. 2012 pod sp. zn. 32C 14/2012 a týkající se diskusí pod Články 1 a 2. Dne 1. 11. 2011 žalovaný v 10:06 odpověděl prostřednictvím J. H. a to slovy „Bereme na vědomí.“ (č.l. 212). Po podání uvedené žaloby se pak v souvislosti s diskusními příspěvky pod Článkem 3 ze dne 9. 2. 2012 žalobce na žalovaného obrátil e-mailem ze dne 10. 2. 2012, žádal obecně odstranění rasistické a vulgární diskuse (č.l. 493). Žalovaný prostřednictvím technického a produktového ředitele reagoval e-mailovou odpovědí z téhož dne, kde sděluje, že sice nejsou označeny konkrétní příspěvky, ale z podnětu upozornění bude okamžitě ze strany pověřeného pracovníka redakce prověřena celá diskuse a nevyhovující příspěvky budou odstraněny, žalovaný dále uvedl, že nemá povinnost diskusi monitorovat, přesto se snaží diskuse denně procházet a preventivně předcházet šíření protiprávního obsahu, současně byl žalobce upozorněn, že šéfredaktorem ParlamentníListy.cz je pan M. B., pan H. je ředitelem (č.l. 493-494). Žalobce ještě též den reagoval tak, že žalovaného poučil o jeho zákonné povinnosti protiprávní příspěvky odstraňovat (č.l. 494-495). E-mailem ze dne 21. 2. 2012 (č.l. 211, dtto 492) žádal žalovaného na e-mail ředitele a předsedy představenstva o odstranění všech protiromských diskusních příspěvků. Dne 8. 10. 2013 opakovaně vyzval žalovaného na e-mail ředitele a předsedy představenstva k odstranění diskusních příspěvků s protiprávním obsahem pod Články 1 až 3 a pod Článkem [redacted] a upozorňoval na podání žaloby (č.l. 210, dtto 213, dtto 222, dtto 502), zjevně je míněna žaloba v předmětné věci podaná dne 20. 9. 2013. Další, až urputnou korespondenci a zjevně i komunikaci přes telefon (č.l. 343) pak vedl žalobce s žalovaným a jeho právní zástupkyní v srpnu a září 2014, kdy žalovanému i navrhoval narovnání ve sporu na bázi, že mu žalovaný poskytne 100.000 Kč, současně znovu upozorňoval na závadnost diskusních příspěvků po Články, jakož i např. pod článkem [redacted], poukazoval na podanou žalobu a stav řízení, na předchozí výzvy a odpovědi žalovaného a poučoval žalovanou stranu o právní úpravě a judikatuře, konkrétně o závěrech Vrchního soudu v Praze ve věci sp. zn. 3Cmo 197/2010, kde bylo zdůrazněno, že v rámci ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb. je povinností provozovatele zabránit šíření mimo jiné rasismu (č.l. 317-346, 348-352, dtto i 361-365 a 377-386). Žalobce i pak potvrzoval odstranění napadaných diskusí (č.l. 344). Žalovaný prostřednictvím své zástupkyně návrhy na mimosoudní vyřešení sporu nepřijal a uvedl, že o nárocích rozhodne soud (č.l. 333). Ve vztahu k upozornění na obsah pak žalovaný v e-mailu ze dne 9. 9. 2014 (č.l. 338) vyhodnotil podnět žalobce jako upozornění na závadnost obsahu podle ustanovení § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb. a zdůraznil, že přestože citovaný zákon provozovateli neukládá povinnost závadné příspěvky vyhledávat, snaží se diskuse denně procházet a aktivně předcházet šíření protiprávního obsahu.

Žalovaný napadané příspěvky odstranil až dne 9. 9. 2013 (mezi účastníky nesporně).

Žalovaný umožňuje diskusi v zásadě ke všem článkům, výjimkou byly články o úmrtí bývalého prezidenta V [redacted] H [redacted] (*výslech K [redacted] S [redacted]*). Přístup k diskusi má kdokoli. Pokud se vyžaduje od roku 2014 registrace, tak nejsou požadovány žádné údaje k identifikaci, natož doklady k ověření totožnosti, požaduje se přezdívka, pod kterou budou diskusní příspěvky uváděny, datum narození, pohlaví a město, vše jen pro účely průzkumu (*výslech K [redacted] S [redacted] postup při registraci účtu občana na parlamentnilisty.cz - č. l. 451-452*). Sám žalovaný ve *Všeobecných podmínkách* popisuje registraci jako jednoduchou a intuitivní. Používání služby ParlamentniListy.cz reguluje žalovaný Všeobecnými podmínkami (*č.l. 112 - 122, dttto 453-458*), ve kterých se pod body 16 a 17 řeší otázku umístování pouze legálního obsahu včetně závazku uživatele umísťovat obsah jen souladný s *Etickým kodexem* (*č.l. 459-461*), kde žalovaný nabádá ve vztahu k diskuzím pod redakčními příspěvky: 1. Dodržujte platné zákony České republiky i všeobecně uznávané normy vhodného vyjadřování. 2. Neurážejte politiky, ani sebe navzájem. Cílem serveru je rozprout věcnou diskusi mezi volenými zastupiteli a uživateli-voliči. 3. Pokud někoho obviňujete, podpořte svá tvrzení důkazy. 4. Netapetujte - vyjadřujte se k tématu a neopakujte zbytečně svá vyjádření v jedné, nebo více diskuzích.

Článek 16 Všeobecných podmínek stanoví: Uživatel ParlamentniListy.cz souhlasí s tím, že na ParlamentniListy.cz umístí pouze Obsah či jiné materiály, kterých je autorem, nebo takový Obsah či jiné materiály, ke kterým vlastní autorská práva, případně takový Obsah a jiné materiály, na které má písemné svolení vlastníka autorských práv k veřejnému šíření, a to nejen v rámci služby ParlamentniListy.cz a obslužných programů služby ParlamentniListy.cz, ale i prostřednictvím celé sítě Internet a v rámci mobilních sítí. Uživatel prohlašuje Provozovateli, že umístěním, zpřístupněním a dalším šířením vloženého Obsahu a jiných materiálů prostřednictvím ParlamentniListy.cz nebudou neoprávněně zasažena autorská práva třetích osob ani jiná práva a oprávněné zájmy třetích osob (např. právo na ochranu osobnosti fyzických osob) a nebudou porušeny obecně závazné právní předpisy (např. Listina práv a svobod, Ústava ČR, zákon č.52/2009 Sb. a ostatní platné zákony České republiky) nebo obecně uznávaná morální pravidla. Provozovatel je oprávněn vložený Obsah či jiné materiály (zejména obrazové) při ukládání označit logem služby ParlamentniListy.cz, případně vložit do Obsahu jiná metadata, aby tak v případě dalšího šíření zajistil vizuální uvedení zdroje podkladů převzatých ze služby ParlamentniListy.cz a posílil tím marketingově brand a povědomí o službě ParlamentniListy.cz pro vzájemný prospěch Provozovatele i Uživatele.

Článek 17 Všeobecných podmínek stanoví: Uživatel se zavazuje na ParlamentniListy.cz umístit pouze takový Obsah či jiné materiály, které budou odpovídat Etickému kodexu v aktuálním znění (Odkaz na plné znění Etického kodexu je výše v textu). Na službě ParlamentniListy.cz není zejména povoleno umísťovat ani publikovat Obsah či jiné materiály s pornografickým, rasistickým, antisemitským nebo nacistickým obsahem, dále Obsah a jiné materiály porušující obecně závazné předpisy (např. Listinu práv a svobod, Ústavu ČR, zákon č.52/2009 Sb a ostatní platné zákony České republiky) či obecně uznávaná morální pravidla. Každý návštěvník, včetně registrovaného Uživatele, má možnost na obsah či materiály odporující Etickému kodexu anonymně upozornit SuperAdmina služby ParlamentniListy.cz prostřednictvím odkazu „Nahlásit nevhodný obsah“, který se nalézá pod každým příspěvkem ve skupině odkazů pro práci s publikovanými příspěvky. Provozovatel si vyhrazuje právo Uživateli, který poruší Etický kodex, neprodleně zrušit registraci, případně smazat všechna data vázaná k takové registraci, pozastavit k takové registraci přístup, znemožnit veřejné zveřejnění profilu takové registrace, či podniknout jakékoliv jiné kroky vedoucí k zamezení takového zneužití služby ParlamentniListy.cz.

Žalovaný pak dále v *článku 17 Všeobecných podmínek* deklaruje, že v žádném případě nenese odpovědnost za počínání uživatele v rozporu s předchozím odstavcem a Uživatel výslovně souhlasí, že veškeré právní následky způsobené porušením tohoto odstavce si vypořádá sám a na vlastní náklady, včetně škod způsobených třetím stranám.

Žalovaný pak v *článku 17 Všeobecných podmínek* upravuje, že Obsah či jiné materiály směřované (vkládané za účelem sdělení či prezentace) k účtům typu Politik, Kandidát, Instituce či Obec, či směrem ke kombinaci těchto účtů (dále jen „na účet voleného zastupitele“), jsou redigované. Článek 17 se netýká účtů typu Občan.

Odkaz „Nahlásit nevhodný obsah“ však žalovaný na webu nemá. Dříve byl, ale pouze pro registrované uživatele a nebyl u jednotlivých diskusí, nýbrž jako součást zápatí, ale nevyužíval se, po redesignu webu tak již na stránkách odkaz není vůbec a stěžovatelé se obrací přes běžné kontakty (výslech K [redakce] S [redakce]).

V *článku 26 Všeobecných podmínek* si žalovaný vyhrazuje právo kdykoliv, okamžitě a bez náhrady vymazat, ukončit, či jiným způsobem omezit možnosti účtu registrovaného Uživatele mimo jiné v případě že: účet slouží, nebo z něj byl proveden pokus o šíření Obsahu či jiných materiálů neodpovídajících Etickému kodexu; účet slouží, nebo z něj byl proveden pokus o šíření Obsahu či jiných materiálů odporujících zákonům ČR či porušující jiné obecně uznávané předpisy a morální pravidla; účet byl vytvořen tak, že název, jméno či příjmení, přezdívka či e-mailová adresa budí pohoršení či jinak odporuje zákonům ČR nebo porušuje jiné obecně uznávané předpisy či morální pravidla; účet byl vytvořen tak, že název, jméno či příjmení, přezdívka či e-mailová adresa budí dojem, že Uživatelem je v rámci celosvětové počítačové sítě Internet či v rámci ČR jiný obecně známý uživatel, než skutečný majitel účtu; účet byl vytvořen tak, že zvolený název, jméno či příjmení, přezdívka či e-mailová adresa nemá souvislost se jménem Subjektu, který je Uživatelem, a budí dojem, že Uživatelem je jiný Subjekt.

V posledních měsících žalovaný odstraňoval závadné diskusní příspěvky, po vymazání se vykazuje „smazáno redakcí“, resp. „Smazáno“, při zadání do vyhledavače google se objevuje 33.600 výsledků na dotaz „Smazáno redakcí pro porušení Etického kodexu site:www.parlamentnilisty.cz. Žalovaný ruší i celé účty, ale diskutující porušující pravidla se znovu registrují [diskuse po zásahu žalovaného u článku [redakce] ... ze dne 23. 12. 2013 – výsledek vyhledávání na dotaz k smazání redakcí (č. l. 462-463); diskuse po zásahu žalovaného (č. l. 464-465, přílohová obálka č. l. 467)]. Žalovaný používá softwarovou aplikaci, která by měla filtrovat nepřipustné výrazy, ale evidentně se nejedná o účinné opatření. Pracovnice žalovaného odpovědná za hlídání diskusních příspěvků to přisuzuje obrovským množstvím diskusních příspěvků na web ParlamentniListy.cz, jedná se o tisíce příspěvků za minutu (výslech K [redakce] S [redakce]). Vzhledem k tomuto množství počtu příspěvků je pak třeba počet vymazaných považovat za velmi nízký. Odstraňování příspěvků se děje zásadně mechanicky (výslech K [redakce] S [redakce]). Pověřený pracovník (t. č. K [redakce] S [redakce]) hlídá diskusí tak, že čte diskusní příspěvky v rámci svých časových možností a případně je vymazává, tráví tak 3 až 4 hodiny denně, ale je to rozdílné, podle toho, kolik jí zbude času, reaguje na konkrétní podněty, ale i sama se věnuje vyhledávání. Diskuse se hlídají na základě registrace. Vulgární nicky automaticky blokuje, denně žalovaný maže cca 5 registrací - profilů. Vedle uvedené pracovnice, která má diskusní příspěvky hlavně na starosti, se jimi zabývají i ti, kteří mají službu v redakci, a to vedle své normální redakční práce. Diskutující sám diskusní příspěvek nemůže odstranit. Nespokojení s obsahem diskusních příspěvků se mohou obracet na redakční e-mail nebo i na e-mail příslušné pracovnice, který je uveden v adresáři na webových stránkách. Upozornění na nevhodný příspěvek bývají taková, že ne vždy zná pracovnice totožnost, ale i tak příspěvek vyhledá. Denně dostává pověřená

pracovnice tak 10 žádostí o vymazání. Jsou tři až čtyři notoričtí stěžovatelé, žalobce mezi ně nepatří. Pověřené pracovníci není známo, že by se v minulosti zabývala nějakým podnětem žalobcem. Do roku 2012 se s diskusemi u žalovaného zabývali méně, teprve se to rozjíždělo, až uvedená pracovnice začala řešit, a to vedle hlavní náplně týkající se péče o profily. Snaží se i příspěvovatele určitým způsobem vychovávat, nejprve je upozorní na závadnost příspěvku, na diskusní pravidla a až při opakovaném porušení pak profil blokuje. Možnost vymazat diskuse i profily má kdokoliv z redakce, dělají to v časovém rozsahu, který jim umožní jejich redakční činnost.

V rámci Kontaktů na web žalovaného je sice kontakt na K [REDAKCE] S [REDAKCE] uveden, ale nelze zjistit, že je kontaktní osobou pro nahlášení závadnosti příspěvku, je uvedena s funkčním označením „profily“ (č.l. 419).

Terčem útoku pisatelů odstraňovaných příspěvků se pak stává v diskusi i odpovědná spolupracovnice žalovaného K [REDAKCE] S [REDAKCE] (č.l. 462), o které se diskutující vyjadřují vulgárně. Rodina K [REDAKCE] S [REDAKCE] nese tyto útoky na ni velmi těžko, což je pak i nepříjemné jí, diskutující ji urážejí v reakci na zablokování účtu, znají její jméno, obtěžují ji slovními výpady, poslední dobou se útoky soustředí i na její rodinu, zneužívají jména pro vytváření falešného nicku, tam dávají různé vulgárnosti, je to nepříjemné hlavně rodině, má tak pochopení pro urážky v diskusních příspěvcích a maže je (výslech K [REDAKCE] S [REDAKCE]).

Pokud jde o prokázání intenzity vzniklé újmy, pak žalobce při jednání dne 2. 12. 2014 výslovně prohlásil, že nebude prokazovat konkrétní dopad napadaných diskusních příspěvků na jeho osobu s tím, že má za to, že důvody pro zadostiučinění v penězích jsou zde dány objektivně, aniž by bylo třeba něco konkrétně dokazovat, výslovně uvedl, že nežádá žádnou speciální satisfakci konkrétně vzhledem ke své osobě, soud necht' vychází ze standardního objektivního dopadu.

Soud vycházel z této **právní úpravy**, judikatury a závěrů nauky (doktriny):

Podle čl. 10 odst. 1 Základní listiny práv a svobod má každý právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno.

Podle čl. 17 odst. 1, 2 a 4 Základní listiny práv a svobod je svoboda projevu zaručena. Každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat a rozšiřovat ideje a informace bez ohledu na hranice státu. Svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti.

Vzhledem k tomu, že k uveřejnění napadaných diskusních příspěvků došlo před 1. 1. 2014, soud v souladu s ustanovením § 3028 občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. vycházel z úpravy občanského zákoníku č. 40/1964 Sb. (zkráceně obč. zák.).

Podle ustanovení § 11 obč. zák. má fyzická osoba právo na ochranu své osobnosti, zejména života a zdraví, občanské cti a lidské důstojnosti, jakož i soukromí, svého jména a projevů osobní povahy.

Podle ustanovení § 13 odst. 1 obč. zák. má fyzická osoba právo se zejména domáhat, aby bylo upuštěno od neoprávněných zásahů do práva na ochranu její osobnosti, aby byly

odstraněny následky těchto zásahů a aby jí bylo dáno přiměřené zadostiučinění.

Podle ustanovení § 13 odst. 2, 3 obč. zák. pokud by se nejevilo postačujícím zadostiučinění podle odstavce 1 zejména proto, že byla ve značné míře snížena důstojnost fyzické osoby nebo její vážnost ve společnosti, má fyzická osoba též právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích. Výši náhrady podle odstavce 2 určí soud s přihlédnutím k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k porušení práva došlo.

Podle ustanovení § 415 obč. zák. každý je povinen počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na zdraví, na majetku, na přírodě a životním prostředí.

Podle ustanovení § 853 obč. zák. občanskoprávní vztahy, pokud nejsou zvláště upraveny ani tímto, ani jiným zákonem, se řídí ustanoveními tohoto zákona, která upravují vztahy obsahem i účelem jim nejbližší.

Podle ustanovení § 2 zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti (dále jen „Zákon“) se rozumí službou informační společnosti jakákoliv služba poskytovaná elektronickými prostředky na individuální žádost uživatele podanou elektronickými prostředky, poskytovaná zpravidla za úplatu; služba je poskytnuta elektronickými prostředky, pokud je odeslána prostřednictvím sítě elektronických komunikací a vyzvednuta uživatelem z elektronického zařízení pro ukládání dat; elektronickými prostředky se rozumí zejména síť elektronických komunikací, elektronická komunikační zařízení, koncová telekomunikační zařízení a elektronická pošta; poskytovatelem služby se rozumí každá fyzická nebo právnická osoba, která poskytuje některou ze služeb informační společnosti; uživatelem se rozumí každá fyzická nebo právnická osoba, která využívá službu informační společnosti, zejména za účelem vyhledávání či zpřístupňování informací.

Podle ustanovení § 5 Zákona poskytovatel služby, jež spočívá v ukládání informací poskytnutých uživatelem, odpovídá za obsah informací uložených na žádost uživatele, jen a) mohl-li vzhledem k předmětu své činnosti a okolnostem a povaze případu vědět, že obsah ukládaných informací nebo jednání uživatele jsou protiprávní, nebo b) dozvěděl-li se prokazatelně o protiprávní povaze obsahu ukládaných informací nebo o protiprávním jednání uživatele a neprodleně neučinil veškeré kroky, které lze po něm požadovat, k odstranění nebo znepřístupnění takovýchto informací. Poskytovatel služby odpovídá vždy za obsah uložených informací v případě, že vykonává přímo nebo nepřímo rozhodující vliv na činnost uživatele.

Podle ustanovení § 6 Zákona poskytovatelé služeb uvedení v § 3 až 5 nejsou povinni a) dohlížet na obsah jimi přenášených nebo ukládaných informací, b) aktivně vyhledávat skutečnosti a okolnosti poukazující na protiprávní obsah informace.

Podle článku 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu ("směrnice o elektronickém obchodu") (dále jen „Směrnice“) členské státy zajistí, aby v případě služby informační společnosti spočívající v ukládání informací poskytovaných příjemcem služby nebyl poskytovatel služby odpovědný za informace ukládané na žádost příjemce, pokud: a) poskytovatel nebyl účinně seznámen s protiprávní činností nebo informací a ani s ohledem na nárok na náhradu škody si není vědom skutečností nebo okolností, z nichž by byla zjevná protiprávní činnost nebo informace, nebo b) poskytovatel, jakmile se o tomto dozvěděl, jednal s cílem odstranit tyto informace nebo k nim znemožnit přístup. Uvedené se nepoužije, pokud je příjemce závislý na poskytovateli nebo

podléhá jeho dohledu. Tímto článkem není dotčena možnost soudního nebo správního orgánu požadovat od poskytovatele služby v souladu s právním řádem členských států, aby ukončil protiprávní jednání nebo mu předešel, ani možnost členských států zavést postupy, které umožní odstranění nebo znemožní přístup k informaci.

Podle článku 15 Směrnice 1. Členské státy neukládají poskytovatelům služeb uvedených v článcích 12, 13 a 14 obecnou povinnost dohlížet na jimi přenášené nebo ukládané informace nebo obecnou povinnost aktivně vyhledávat skutečnosti a okolnosti poukazující na protiprávní činnost. 2. Členské státy mohou poskytovatelům služeb informační společnosti uložit povinnost, aby neprodleně informovali příslušné orgány veřejné moci o pravděpodobných protiprávních činnostech vykonávaných poskytovateli služeb nebo o protiprávních informacích, které tito poskytovatelé, poskytují, nebo aby sdělili příslušným orgánům veřejné moci na jejich žádost informace, na jejichž základě lze zjistit totožnost příjemců jejich služeb, s nimiž uzavřeli dohodu o shromažďování informací.

Podle recitálu 46 Směrnice aby mohl poskytovatel služby informační společnosti spočívající v ukládání informací využívat omezení odpovědnosti, musí, jakmile zjistí protiprávní činnost nebo se o ní dozví, neprodleně přijmout veškerá opatření k odstranění daných informací nebo znemožnění přístupu k nim. V souvislosti s jejich odstraněním nebo znemožněním přístupu k nim musí dodržovat zásadu svobody projevu a s ní spojené postupy stanovené na vnitrostátní úrovni. Touto směrnici nejsou dotčeny možnosti členských států vymezit zvláštní požadavky, které je třeba neprodleně splnit před odstraněním informací nebo znemožněním přístupu k nim.

Podle recitálu 47 Směrnice zákaz ukládat poskytovatelům služeb povinnost dohledu uložený členským státům platí pouze pro povinnosti obecné povahy. Zákaz se netýká povinnosti dohledu ve zvláštních případech, a zejména nebrání rozhodnutím vnitrostátních orgánů přijímaným v souladu s vnitrostátními předpisy.

Podle doktríny [Polčák, Radim: Právo na internetu, spam a odpovědnost ISP, Press, Computer Press a.s., Brno, 2007, str. 46] se pro poskytovatele služby informační společnosti používá zkratka ISP, jež vychází z anglického information service provider.

Podle doktríny [Polčák, Radim: Právo na internetu, spam a odpovědnost ISP, Press, Computer Press a.s., Brno, 2007, str. 94] provozovatelé internetových diskusí (bez ohledu na to, jedná-li se o specializovaný server nebo jen doplněk ke zpravodajství) jsou ISP třetího typu (roz. v režimu § 5 Zákona – pozn. soudu). Shodně i rozsudek Vrchního soudu v Praze č.j. 3 Cmo 197/2010-82 ze dne 2. 3. 2011. Polemicky srov. Meisner, Martin; Marčíková, Linda: Odpovědnost provozovatelů otevřených systémů, e-pravo.cz, článek č. 55633.

Třetím typem ISP je služba ukládání obsahu informací poskytovaných uživatelem (hosting), upravená v ustanovení § 5 Zákona.

Podle doktríny [Polčák, Radim: Právo na internetu, spam a odpovědnost ISP, Press, Computer Press a.s., Brno, 2007, str. 96] provozovatelé klasických internetových diskusí, tj. těch, kde uživatelé nezávisle nahrávají své příspěvky, jsou zbaveni odpovědnosti za obsah uživatelských příspěvků do chvíle, dokud se nedozví o jejich protiprávním charakteru. K tomu, abychom mohli příslušného provozovatele diskuse hnát k odpovědnosti za porušení právní povinnosti, je nutné mu tedy takové porušení nejprve oznámit. (...) Rychlost, s jakou musí provozovatel diskuse zareagovat na oznámení o protiprávním příspěvku, je závislá na

tom, o jaký typ diskusního serveru jde. (...) K problematice odpovědnosti provozovatelů diskusních serverů zbývá ještě dodat menší komentář ke způsobu, jímž se k vlastní odpovědnosti jednotliví provozovatelé diskusí staví. Jen absolutní minimum z provozovatelů internetových diskusí se totiž v současnosti (roz. v roce 2007, pozn. soudu) snaží poškozeným usnadnit oznámení protiprávního jednání. Prakticky nikde se tak nesetkáváme s možností jednoduchého formulářového nahlášení protiprávního příspěvku nebo i jen s prostým návodem jak (případně na kterou e-mailovou adresu) oznámení učinit.

Ve smyslu rozsudku Vrchního soudu v Praze č.j. 3 Cmo 197/2010-82 ze dne 2. 3. 2011 je zjevně protiprávním obsahem ve smyslu ust. § 5 odst. 1 písm. a) Zákona obsah rasistický, dětská pornografie, jakož i příspěvky, jež jsou činěny s cílem někoho dehonestovat jen souhrnem vulgarit bez snahy o věcnou diskusi či kritiku.

Podle nepravomocného rozsudku Evropského soudu pro lidská práva ze dne 10. 10. 2013 ve věci Delfi AS proti Estonsku (stížnost č. 64569/09) je internetový portál zodpovědný za urážlivé, výhrušné a pomlouvačné diskusní příspěvky čtenářů, když nedokázal zabránit jejich zveřejnění a autorům umožnil zůstat v anonymitě, přitom sám z existence příspěvků profitoval, to vše i v situaci, kdy portál na žádost diskusní příspěvky bezprostředně odstranil. Dovolání se článku 14 Směrnice neshledal ESLP za relevantní. Zdůraznil, že provozovatel portálu měl předpokládat, že se objeví difamační komentáře. O odvolání proti tomuto rozsudku doposud nebylo rozhodnuto, rozhodovat bude Velký senát ESLP, dne 9. 7. 2014 proběhlo soudní jednání, avšak doposud nebylo rozhodnuto. Odbornou veřejností je očekáváno s poměrným napětím a je mu prisuzována zásadní role pro budoucí směřování internetu [k tomu srov. např.: <http://www.vclp.cz/news/jaky-internet-zanechame-budoucim-generacim-/>; <http://ict-law.blogspot.cz/2013/10/eslp-vo-veci-delfi-as-proti-estonsku.html>; <http://portal.concourt.sk/download/attachments/17269496/ESLP25.pdf>]

Podle rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 12. 7. 2011 ve věci C-324/09 L'Oréal SA a proti eBay musí být Článek 14 odst. 1 Směrnice vykládán v tom smyslu, že se použije na provozovatele on-line tržiště v případě, že uvedený provozovatel nehrál aktivní roli takové povahy, že by bylo možné konstatovat, že uložená data zná nebo kontroluje. Uvedený provozovatel hraje takovou roli v případě, že poskytuje pomoc, která spočívá zejména v optimalizaci prezentace dotčených nabídek k prodeji nebo jejich propagaci. Pokud provozovatel on-line tržiště nehrál aktivní roli ve smyslu uvedeném výše, a pokud tedy jeho poskytování služby spadá do působnosti čl. 14 odst. 1 Směrnice, nemůže se nicméně ve věci, která může vést k uložení náhrady škody, dovolávat výjimky z odpovědnosti stanovené v tomto ustanovení, jestliže byl seznámen se skutečnostmi nebo okolnostmi, na základě nichž by hospodářský subjekt postupující s řádnou péčí musel konstatovat protiprávnost dotčených nabídek k prodeji, a v případě takového seznámení se nejednal neprodleně v souladu s odst. 1 písm. b) uvedeného článku 14.

Podle ustálené judikatury i doktríny [Knap, K; Švestka J. a kol: Ochrana osobnosti podle občanského Práva, Linde Praha, 4. vydání, 2004, s. 159-160] právem přípustná (oprávněná) kritika předpokládá, že při ní nejsou překročeny meze věcné a konkrétní kritiky a dále, že je přiměřená (odpovídající) co do obsahu, formy i místa (srov. použité výrazy, formulace, spojení atd.), neboli že nevybočuje z mezí nutných k dosažení sledovaného a zároveň společensky uznávaného (legitimního) účelu (cíle).

Podle rozsudku Nejvyššího soudu České republiky ze dne 7. 10. 2009, sp. zn. 30 Cdo 4431/2007, publikovaného ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 98/2010

zadostiučinění v penězích plní především satisfakční funkci, i když úlohu preventivního významu zákonu odpovídajícího a spravedlivého zadostiučinění nelze vylučovat. Vlastní zásah je nutno hodnotit vždy objektivně s přihlédnutím ke konkrétní situaci, za které k neoprávněnému zásahu došlo (tzv. konkrétní uplatnění objektivního kritéria), jakož i k osobě postižené fyzické osoby (tzv. diferencované uplatnění objektivního kritéria). Uplatnění konkrétního a diferencovaného objektivního hodnocení znamená, že o snížení důstojnosti postižené fyzické osoby či její vážnosti ve společnosti ve značné míře půjde pouze tam, kde za konkrétní situace, za které k neoprávněnému zásahu do osobnosti fyzické osoby došlo, jakož i s přihlédnutím k dotčené fyzické osobě, lze spolehlivě dovodit, že by nastalou nemajetkovou újmu vzhledem k intenzitě a trvání nepříznivého následku spočívajícího ve snížení její důstojnosti či vážnosti ve společnosti pocítovala jako závažnou zpravidla každá fyzická osoba nacházející se na místě a v postavení postižené fyzické osoby. Tím, že se postižená fyzická osoba sama vystavila možnému diskriminačnímu jednání, se nesnižuje míra jejího práva na ochranu osobnosti, ani se tím nevylučuje neoprávněnost případného zásahu proti její osobní integritě.

V souladu s nálezem Ústavního soudu ze dne 6. 3. 2012 sp. zn. I. ÚS 1586/09 by výše náhrady nemajetkové újmy v penězích měla rovněž plnit preventivně-sankční funkce.

Na základě zjištěného skutkového stavu, právní úpravy, judikatury a doktríny učinil soud tyto **závěry**:

Napadané **diskuse** k Článcům vesměs **vybočují z mezí obecně uznávaných pravidel slušnosti v demokratické společnosti** a útočí na samu lidskou důstojnost. I pokud mají nějaký prazákad v realitě, pak výrazové prostředky jsou zcela excesivní, svou povahou samoúčelné, bez snahy o věcnou diskusi a kritiku. Nepožívají tak ochrany svobody slova. Naopak jsou příkladem jejího zneužití. Žalobce sice svým vlastním přičiněním upoutává na sebe pozornost i kontroverzním jednáním a musí tak snášet i nepříjemnou kritiku. Diskutujícím přitom nelze upřít v rámci jejich ústavně zaručeného práva na svobodu projevu se vyjadřovat o osobě žalobce i kriticky, avšak musí jít o kritiku věcnou, samoúčelně neurážející. Napadané diskusní příspěvky hranice oprávněné kritiky však zjevně překračují. Jde o výroky nejen dehonestující a zejména ponižující, útočící na samu důstojnost žalobce [srov. např. jmenuji se J [redacted] S [redacted] (současně zneužití jména) a mám nízké IQ žiju v Praze.; Ten S [redacted] je naprostej blb. Nevím proč se takovým volem někdo zabývá.; J [redacted] je přiblblý dementík; Aby si tohoto přiblblého a vypatlaného zasraného CIKÁNA vzal domu.; Měli toho šmejda O [redacted] střelci odprásknout!; A kdo vůbec pustil toho teplého cikána na takové párty?], čteně jde o slovní projevy i obecně rasistické a xenofobní (srov. např. Aby si tohoto přiblblého a vypatlaného zasraného CIKÁNA vzal domu.; A kdo vůbec pustil toho teplého cikána na takové párty?; Jak přijít lehce k penězům a na loupení, na to cikáni fištróna mají, ale když slyší slovo práce, dělají, že nevědí co to je!; Ten cikorek by potřeboval pořádně přes hubu a hlavně pracovat krumpáčem do bezvědomí; gympl, kde mohou „studovat“ jenom cikáni. Za normálních podmínek by žádný cikán nebyl schopen vystudovat třeba jen učňák!). Poskytování prostoru takovýmto příspěvkům je i vysoce společensky nebezpečné z důvodu **podněcování k nesnášenlivosti a i k fyzickému násilí** (srov. např. Ten cikorek by potřeboval pořádně přes hubu a hlavně pracovat krumpáčem do bezvědomí; Měli toho šmejda O [redacted] střelci odprásknout!). Je vhodné v této souvislosti připomenout nedávné vražedné útoky v Paříži na redakci Charlie Hebdo a související další brutální útoky na život jako základní lidskou hodnotu, tedy to, kam až extremismus a nesnášenlivost mohou v krajním případě vést.

Žalovaný za zásah do osobnostních práv žalobce odpovídá, a to i pokud se bude na něj hledět jako ISP třetího typu, který poskytuje službu, jež spočívá v ukládání informací (diskusních příspěvků) poskytnutých uživateli (diskutujícími) v rámci webu. Žalovaný neučinil totiž neprodleně poté, co byl upozorněn na zjevně protiprávní obsahu diskuse k Článcům, veškeré kroky, které lze po něm požadovat k odstranění nebo zneprístupnění zjevně protiprávního obsahu diskuse. Žalovaný takové kroky učinil až za několik let po zveřejnění a upozornění.

Je sice pravdou, že žalobce většinou neoznámil žalovanému zcela konkrétně, které příspěvky požaduje odstranit, avšak jednoznačně ve všech případech poukázal na závadný obsah pod zcela konkrétně označenými Články. Soud má v posuzovaném případě za to, že vzhledem k tomu, že předmětná konkrétní diskuse byla protkaná zjevně protiprávními informacemi jako celek, nelze žalobci činit k tíži, že jeho označení nebylo přesnější (konkrétnější), koneckonců sám žalovaný pak i odstranil veškerý obsah diskusí. Upozornění žalobce z freemailu muselo být pro žalovaného dostatečným podnětem k prověření diskuse a k jejímu odstranění. Argument, že si nebyl jistý totožností žadatele, je zcela irelevantní vzhledem k obecné závadnosti obsahu, navíc sám ve Všeobecných podmínkách počítá s možností anonymního upozorňování. Tento argument žalovaného se pak jeví i až jako zcela nemístný v situaci, kdy diskusní příspěvky (jejichž příklady jsou i výše popsány) žalovaný umožňuje vkládat zcela bez znalosti, natož bez prověření totožnosti pisatele. Navíc při počtu upozornění v řádu jednotek nejvýše desítek denně (proti umožněné samospádné smršti tisíců a tisíců diskusních příspěvků denně), nebylo jakkoli nemožné se podněty žalobce zabývat a v případě nejasností se i doptat. Je třeba znovu zdůraznit, že žalovaný umožňuje a jako svou přednost prezentuje velmi jednoduché zadávání diskusních příspěvků, pokud však jde o podnět k závadnosti obsahu, je uživatelsky zcela nevstřícný. Nenabízí žádnou ikonu u diskuse, kde by pouhým kliknutím umožnil stěžovateli oznámit závadnost a vedl ho třeba formulářovým/krokovým způsobem k uvedení údajů, které k vyřízení podnětu sám považuje za potřebné, nemá ani obecný odkaz třeba v zápatí (pokud ho měl, tak jen pro registrované a jeho umístění bylo takové, že se vůbec nepoužívalo), ani v kontaktech neuvádí údaj o tom, na koho se má stěžovatel na obsah diskusních příspěvků obracet (pokud se žalobce obracel na předsedu představenstva a ředitele v jedné osobě jde jistě o osobu kompetentní, neb s univerzální působností).

Navíc při názoru vysloveném v shora citovaném rozhodnutí ESLP ve věci **Delfi AS proti Estonsku**, které ale – nutno dodat - není pravomocné, by se žalovaný limitace odpovědnosti dovolat vůbec nemohl.

O tom, zda žalovanému může svědčit limitovaná odpovědnost podle ustanovení § 5 Zákona, lze navíc pochybovat i ve světle rozhodnutí SD EU ve věci **L’Oreal SA a proti eBay**, neboť správa webu žalovaným, jeho podněcování k diskusi a její moderování, jakož i redigování (mimo účet typu Občan) včetně skutečnosti, že diskutující sám nemůže diskusní příspěvek odstranit, důvodně asociuje aktivní a nikoli jen pasivní hosting ze strany žalovaného, o který by se jednalo tam, kde by žalovaný zcela neaktivně poskytoval prostor k uložení dat, o takový případ nejde.

V předmětné věci však otázka posouzení neaplikace omezené odpovědnosti žalovaného podle Zákona a Směrnice není zásadní, neboť žalovaný zůstal i po upozornění žalobcem nečinný, a to v řádu měsíců, resp. let a jeho odpovědnost za evidentně protiprávní obsah je zjevná.

Navíc bez ohledu na otázku možného omezení odpovědnosti podle Zákona a Směrnice je nutné zdůraznit, že žalovaný podle soudu porušil **preventivní povinnost**.

Uveřejnění článků na webu žalovaného, které se jakkoli týkají Romů, totiž s vysokou mírou pravděpodobnosti hraničící až s jistotou vyvolávají nesnášenlivé, hrubě vulgární a urážlivé diskuse. Ano, mohou zahrnovat i pozitivní či ochránářské příspěvky, popř. věcnou kritiku, ale to na věci předvídatelného výskytu protiprávního obsahu diskuse nic nemění. Žalovaný měl ve vztahu ke všem třem Článcům předvídat, že se objeví závadná diskuse, a pokud není schopen kontrolovat obsah příspěvků před zveřejněním, neměl diskusi otvírat. Pokud ji otevřel, lze mu odpovědnost za zásah do osobnostních práv žalobce přičítat i z titulu ustanovení § 415 obč. zák. ve spojení s § 853 obč. zák., k tomu soud poukazuje i na článek 14 odst. 3 Směrnice.

Vzhledem k tomu, že soud dospěl k závěru, že obsah diskuse k Článcům byl zjevně protiprávní, že žalobce byl v diskusi urážen a ponižován a že došlo k hrubému zásahu do jeho osobnostních práv, a to zejména jeho důstojnosti, a že žalovaný (vedle samotných diskutujících) za obsah protiprávní diskuse k Článcům odpovídá, shledal žalobu co do základu podle ustanovení § 13 odst. 2 obč. zák. důvodnou. Obsah diskuse k Článcům byl objektivně hrubě urážející a ponižující žalobce, šlo o slovní rasistické útoky a verbální útoky i na jeho zdraví a život. V posuzovaném případě se tedy zadostiučinění podle ustanovení § 13 odst. 1 obč. zák. nejvíce jako dostatečné a je namístě žalobci poskytnout zadostiučinění v penězích.

Lze sice souhlasit s žalovaným, že podobné diskusní příspěvky nejsou masově čteny, že může jít do jisté míry o záležitost uzavřenou, vzájemně se „argumentačně“ podporující radikální skupiny, že diskusní příspěvky jsou jinak často čtenáři ignorovány a rozhodně jim nelze přisuzovat takové přímé účinky obsahu článků. Na druhou stranu se i ony stávají součástí internetu a žalobci lze plně přisvědčit, že jejich nezanedbatelný dopad vyplývá při uvedení jména z toho, že představují výsledky získané přes vyhledávač, a to již tedy ve vztahu k široké veřejnosti. Navíc z provedeného dokazování vyplynulo, že výrazně roste i návštěvnost webu žalovaného ParlamentníListy.cz. Nutno zdůraznit, že napadané diskusní příspěvky žalovaný zpřístupňoval po dlouhou dobu několika let. To, že žalobce si buduje často kontroverzní veřejný obraz i svým přičiněním a může to mít vliv u potencionálních zaměstnavatelů, pak na způsobilosti napadaných příspěvků ve značné míře snížit důstojnost a vážnost žalobce ve společnosti nic nemění. Lze spolehlivě dovodit, že by nastalou nemajetkovou újmu pocítovala jako závažnou zpravidla každá fyzická osoba nacházející se na místě a v postavení postižené fyzické osoby.

Pro přiměřenost výše zadostiučinění je pak na místě poukázat i na rozhodnutí ve věci vedené zdejším soudem pod sp. zn. 66C 132/2010 (u Vrchního soudu v Praze pod sp. 3Co 135/2011), kdy žalobci bylo proti jinému provozovateli webu v souvislosti se závadným obsahem diskusních příspěvků, které také hrubě urážely rasový původ a způsob života žalobce, pravomocně přiznáno zadostiučinění v penězích ve výši 55.000 Kč, přičemž tam žalovaný subjekt nechal závadné příspěvky bez povšimnutí po upozornění žalobce (která také směřovala proti diskusi k článku jako celku bez specifikace jednotlivých pasáží), jen 9 dnů, pak je odstranil. V zde posuzované věci jde o období mnohonásobně delší a o diskusi k více článkům.

V souladu s výše citovanými rozhodnutími Ústavního soudu a Nejvyššího soudu České republiky přihlédl soud i k tomu, že zadostiučinění v penězích (vedle především

satisfakční funkce) má i preventivní, potažmo sankčně-preventivní význam, i z tohoto důvodu měl soud za to, že zde není omluva dostatečným zadostiučiněním. Vzhledem k masovému výskytu hrubých nesnášenlivých protiromských diskusních příspěvků pod články na webu žalovaného se jeví sankčně-preventivní funkce jako případná.

Soud vzal do úvahy všechny výše popsané okolnosti a dospěl postupem podle ustanovení § 13 odst. 2, 3 obč. zák. k závěru, že přiměřeným, spravedlivým zadostiučiněním za zásah do osobnostních práv žalobce je **částka ve výši 150.000 Kč**. Ve zbývajícím rozsahu ve výši 50.000 Kč již požadované zadostiučinění považoval za nepřiměřené a žalobu podle ustanovení § 13 odst. 2, 3 obč. zák. arg. a contrario zamítl.

Soud stran výše přiměřeného zadostiučinění přihlédl totiž i k tomu, že je podstatný rozdíl, zda k zásahu dojde redakčním obsahem, nebo obsahem příspěvků internetové diskuse, kterými je web žalovaného, potažmo internet obecně zaplaven. Pokud je už někdo čte, rozhodně jim nepřisuzuje jakkoli významnou vypovídací hodnotu a nepovažuje je za platformu věcné kritiky, často příspěvky mnohem více vypovídají o úrovni pisatelů než o úrovni těch, o nichž se píše. Současně soud vzal v potaz i to, že sám žalobce se v některých případech vyjadřuje o třetích osobách ostře.

Přiznaná částka není v jednotlivém případě pro žalovaného likvidační, nejde ale rozhodně ani o částku symbolickou, pro žalovaného zanedbatelnou, a měla by sloužit i preventivně vzhledem k počtu příspěvků, případné budoucí zmožení žalob by mohlo být pro žalovaného citelné. Je zjevné, že stávající režim zpřístupňování diskusních příspěvků musí doznat koncepčních změn, a to jak v technologickém řešení, tak i v personálním posílení, je evidentní, že současné personální pokrytí je evidentně nedostatečné.

Pokud jde o **náhradu nákladů řízení**, pak soud rozhodl postupem podle ustanovení § 142 odst. 3 o. s. ř. arg. a contrario, žalobce měl úspěch ve sporu pouze částečný, avšak rozhodnutí o výši zadostiučinění záviselo na úvaze soudu, žalobci však žádné náklady nevznikly, soud tak rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. K okolnosti, že v rozsahu žalované částky 4.800.000 Kč bylo řízení zastaveno z důvodu částečného zpětvzetí žaloby žalobcem po částečném neosvobození od soudních poplatků, tedy z procesního zavinění žalobce, soud nepřihlížel, neboť žalovanému byla žaloba doručována až po rozhodnutí o částečném zastavení, proto je pro otázku náhrady nákladů řízení mezi účastníky rozhodný jen výsledek řízení dle tohoto rozsudku.

Žalobce byl pro řízení osvobozen od soudních poplatků, soud tak uložil žalovanému postupem podle ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, aby zaplatil státu **soudní poplatek** ve výši 2.000 Kč stanovený podle položky 3 písm. a/ Sazebníku soudních poplatků, skutečnost, že žaloba byla v rozsahu 50.000 Kč zamítnuta, není pro výši soudního poplatku, který je žalovaný povinen podle výsledku sporu zaplatit, relevantní, neboť podle citované položky soudního sazebníku činí soudní poplatek za žalobu s návrhem na náhradu nemajetkové újmy v penězích (zadostiučinění) do částky 200.000 Kč včetně konstantně 2.000 Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat výkonu rozhodnutí.

Praha dne 12. ledna 2015

JUDr. Veronika Křesťanová, Dr. v.r.
s o u d k y n ě

Za správnost vyhotovení:
Štěpánka Orlovská